

Entrevista a l'Albert Codinas a la revista LA FADA de Sarrià

Autor: Andreu Marfull i Pujadas

Data de publicació: 26-08-2014

"Castella, que era ben poc rellevant en la història del món occidental fins a la descoberta d'Amèrica, ha xuclat i sabotejat la història dels altres per justificar la seva autoritat"

Albert Codinas és empresari i llicenciat en Història Contemporània, vicepresident de la Fundació Catalunya Estat, president de l'Institut Nova Història, secretari de l'Associació Catalunya 2014, vocal de l'executiva de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Esport i la Cultura, co-fundador de la PDD i exvocal de l'executiva del CCN.

Com es compagina tanta activitat empresarial i social?

Ser empresari m'ha permès dedicar temps i recursos a d'altres àmbits. Entenc que si es té capacitat d'alterar l'horari i certa capacitat de finançament, val la pena aplicar-ho a la societat. Me'n faig creus que hi hagi qui pugui fer-ho i no ho faci.

En un món cada cop més global i competitiu l'empresari ha d'incorporar la consciència social?

Això intentem. Al setembre, com a empresa, impulsem un concepte que té molt de futur. És el "Benefici amb causa".

En pots fer cinc cèntims?

Traslladar part del benefici lícit de l'empresa cap a la societat, utilitzant el màrqueting causal com a element de transmissió de valors, pensant especialment en infants i la gent gran, i els més desvalguts.

Estem parlant d'una qüestió ètica?

Exacte. Dins les opcions empresarials hi ha la beneficència, l'almoïna, la caritat, el patrocini i el màrqueting amb causa.

Si jo parteixo del benefici amb causa com a element de consciència que s'ha de guanyar molt, èticament parlant, és evident que per poder retornar-ne una part estic canalitzant aquest guany cap a la societat.

Posa'm un exemple.

La Fundació Catalunya Estat. És una entitat privada que agrupa empresaris i professionals que vàrem decidir fer recerca de dades de l'àmbit econòmic i social, i així plantejar la necessitat que Catalunya es constituís com a Estat: el País i la societat hi guanyen.

I què feu actualment?

Recerca i promoció de les dades a partir de conferències, llibres, debats i la relació amb el món empresarial i polític.

Quanta gent sou?

Vint patrons i una munió d'adherits.

La Fundació està vinculada a l'Institut Nova Història (INH)?

No, però li dóna suport, a nivell econòmic i a nivell de promoció. L'INH també fa recerca a partir de dades i elements, demostrant la manipulació de la versió oficial allà on no quadra.

A quines altres entitats similars doneu suport?

A nivell de xerrades, debats i accions col·laborem amb l'ANC i donem suport al Clauer, que és una entitat que agrupa entitats de l'àmbit sobiranista coordinada per en Salvador Cardús i on participa Òmnium, l'ANC, Plataforma ProSeleccions, CIEMEN...

Enmig d'aquestes entitats com situes l'INH?

Hauria de ser una entitat típica de recerca i de promoció de les conclusions a què arriba, però l'entorn polític i cultural del país el fa punta de llança de la recuperació del passat per demostrar que des de l'Espanya castellana s'ha manipulat la nostra història.

Fins a quin punt Castella ha manipulat la història?

Ha utilitzat l'art de reescriure la història per situar Catalunya dins un espai que no li correspondria si es conegués la realitat històrica. O sigui, el relat de la història que ens regala Castella facilita la supeditació de Catalunya a l'Espanya castellana.

Es pot dir que fer història de Catalunya és fer política?

Per mi no. Jo reivindico que la recerca de la història no vagi més enllà, però entenc que se'ns situï en terreny polític pel moment que vivim. L'interès bàsic que em mou a donar suport a INH és repassar i analitzar els fets del passat que ens marquen aquest present.

Deu ser complicat obrir relats històrics que han estat deconstruïts.

És fascinant. I trist a mesura que coneixes la realitat amagada.

Com va començar l'INH?

L'inici de l'actual equip el situo amb en Jordi Bilbeny, quan fa anys, ajudat per en Carles Camp, van fundar la Fundació Estudis Històrics de Catalunya, HISTOCAT. Poc després va sorgir INH on s'hi van anar agrupant i sumant persones interessades que han afermat les investigacions d'en Jordi fins a l'actualitat. L'equip, actualment, s'acosta a les 30 persones.

Quines són les seves principals línies d'investigació?

En Jordi Bilbeny és l'impulsor de la teoria de la manipulació del relat històric, centrant-lo en En Colom i la descoberta

catalana d'Amèrica. Actualment s'està treballant especialment en el projecte Servent i les Lletres Catalanes, el mal conegut 'Siglo de Oro', i també en el projecte Lleonard i Catalunya a Itàlia.

Com es pot entendre una història amb tants relats que no ho expliquen tot?

Hi ha la història real, les interpretacions i el relat de la història manipulada.

Aquesta visió és compartida als cercles universitaris, acadèmics i professionals especialitzats?

Encara el punt de referència és l'acadèmia legal (la universitat) i amb el temps pot acceptar la resituació dels fets en funció de la consistència de les proves i el relat cohesionat.

I què passa quan es contradiu obertament la historiografia institucionalitzada?

La història pot ser utilitzada com a poder per l'autoritat i això dificulta acceptar, per exemple, que la partida de baptisme d'En Cervantes a Alcalà és falsa, quan s'ha demostrat que ho és. O bé el Mapa Mundi d'En Domingo Teixeira del 1573, on divideix el món amb banderes portugueses i banderes catalanes.

Banderes catalanes?

Sí, exclusivament. El regne de Catalunya és el que domina la confederació catalano-aragonesa.

Com es pot parlar d'una confederació catalano-aragonesa si la història ha deixat escrita la Corona d'Aragó?

Al pacte de vassallatge del rei d'Aragó Ramir II al comte Ramon Berenguer de Barcelona lliura aquesta corona i la sobirania reial al poder dels comtats catalans. La casa de Barcelona posseïa tres corones regies (Mallorca, Sicília i Aragó). Jaume I ja a la seva crònica ens recorda el "Regne de Catalunya": el fet que Catalunya fos un "regne" es recolza (entre d'altres) en els set manuscrits (fins al s. XV) del "Llibre dels feits del rei En Jacme", com a documents oficials que acrediten aquesta denominació. És més: Pere el Cerimoniós (IV d'Aragó), s'anomena a si mateix, en els documents, "Pere terç d'Aragó".

Fins on creus que arribarà la vostra nova història?

No hi ha aturador pel fet que, tal i com demostrem, bona part del relat que es coneix està adulterat, i cal restituir-lo. Castella, que era ben poc rellevant en la història del món occidental fins la descoberta d'Amèrica, per justificar la seva autoritat ha xuclat i sabotejat la història dels altres. Crec que l'acadèmia acceptarà les proves.

I com actua l'INH per donar a conèixer aquest relat sabotejat?

Fem el "Simposi sobre la Descoberta catalana d'Amèrica" a la tardor, a Arenys de Munt; cicles i conferències, i editem llibres i pel·lícules. També la Universitat d'Estiu –bianual–. Estem falcant i ampliant les investigacions, l'equip d'investigadors i seguidors. Actualment estem negociant col·laboracions amb la universitat i influïnt en les institucions polítiques sobre la necessitat d'obrir el debat.

I hi hagi o no consulta, quin és el teu pronòstic sobre la consciència històrica de la catalanitat?

Situar Catalunya a la història de la democràcia a nivell mundial.

I a la història d'Europa?

Ser un exemple de respecte i llibertat.

I, finalment, quin es el teu pronòstic sobre la consulta?

Amb la fermesa de la majoria es farà el referèndum, tard o d'hora, i àmpliament es treballa perquè sigui el 9N.

Enllaç a la publicació La Fada de Sarrià - Juny 2014:
<http://lafadadesarria.com/fadapdf/lafadajuny14w.pdf>